

Kyklop

Střelba do prostoru mezi Bohem a zklamaným Světloňošem

Sobota, 16.04.2005

Dáme si Lunch aneb Odpověď na V. knižní hádanku - - Kyklopora knihovna

"Naváděla bych lidi k terorismu, střílení a vraždění, ale nejsem politik."

Kdo to řekl? Ta samá osoba, která napsala knihu, z níž jsou ukázky v **předešlé** knižní hádance .

Tou osobou a autorkou je **LYDIA LUNCH** a jedná se o knihu **Paradoxia**, kterou vydalo v roce 1999 nakladatelství **Maťa**.

Anotace:

Autobiografická poeticko-pornografická novela undergroundové umělkyně Lydie Lunch. Cesta do hlubin noci velkoměsta, fyzické zkoumání všech podob lásky, sexu a mezilidských vztahů, to vše nahlíženo s ironickým úsměškem dámy, která svou pouť ve zdraví přežila.

Ilustrace Kristýna Täubelová. Kniha má 74 stran, 17,5 x 10cm, vázanou vazbu, cena 198,- Kč. Knihu lze koupit přes e-shop Kosmas se slevou za 168,-Kč přímo **zde**. Knihu prodávají však i mnozí prodejci na rockových festivalech. Tak se mrkněte.

KDO JE LYDIA LUNCH?

Lydia Lunch byla u nás po mnoho let vnímána především jako zpěvačka, muzikantka, přestože své tvůrčí aktivity neomezuje jen na hudbu. Lunch je totiž činná také v oblasti filmu, videa, divadla, **mluveného slova** a literatury. Pro mnohé je kontroverzní osobností,

kteřá napadá zpuřtořenu střednř vrřtvu, muřřky orientovanou morálku a řůzná dogmata. Obsahovřm a tvřřřm zpuřřobem se řadila mezi **Sonic Youth, Swans, Einstürzende Neubauten, Foetus** a Birthday Party **Nicka Caveho**, se kterřmi v řůznřch formách spolupracovala.

Lydia Lunch se narodila roku 1960 a nemá na svř dětřtvř pěkne vzpomřnky a ve svř tvorbě to ze sebe dostává ven. V jednom rozhovoru (1) odpovřdává:

LUNCH: Je fakticky dost brutálnř zjistit v řesti letech, ře už nejsi dítě. Cřtřř, ře se tu přetřhlo něco, co už nikdy nepůjde navázat. A můřeš si to rozumně vysvřtlovat – pochopit to vřechno i bez nřjakř zvláštnř inteligence. Nejvřřřř překážka, kterou musřř překonat, je ta chvřle, kdy si uvědomřř, co se vřechno změnilo a co už se nikdy nevrřtřř..., dokud se ti nevrřtřř síla tobě ukradená jinřm člověkem – aby to člověk vřbec vřechno zvládnul, je to dost obtřřnř a zabere to hodně řasu. Ono nezáleřř na tom, jak slabř nebo naopak intenzivnř je zneuřřvřnř, kterř si musř dítě prodělat – ničeně fyzicky nebo psychicky, svřm řivotnřm prostředřm nebo finančně – vřdřcky cejtřř, jako by mu cosi bylo ukradeno nebo v něm cosi bylo rozbito. Lidě jsou tak nejistř a nenávidř sami sebe, nenávidř svoje rodiče (nebo oboje), protoře nevdřř, co je to láska, a vlastně lásku, ani lásku, kterou nikdy nepoznali, nechťřř. A tahle nouze, tahle prázdnota (se kterou nikdy nepočřtali) pokrouřila jejich celkovř obraz reality a dohnala je až k řilenstvř. Vřřřřna problēmů pramenř ze strachu z intimity..., ne z poznřnř toho, jak milovat nebo jak břt milovřn. Jde o řivot bez řpehovřnř, manipulace, zraňovřnř a zneuřřvřnř. Myslřm, ře tyhle naře vnitřnř překážky pramenř prřvě z toho zařarovaneho kruhu řpatněho zacházenř, kterě jsme si museli snářet, a pak je to taky řástečně reakce na 60.lěta a na tu jejich podělanou „hippie-love“. To jsou síly, kterř směřujou nařř generaci ke krutosti, zlosti a lhostejnosti..., nejen k sobě samřm a ostatnřm, ale k situaci jako takovř. Pryč s apatiř, letargiř, destrukci, sebemrzačenřm, nudou, tyranř drog a smrti.

Otázka: Nicméně ty vyuřřvřřš svěho uměně jako katarze, nejen abys promluvila k lidem, ale abys promluvila i sama k sobě.

LUNCH: Od deseti let přřu básničky a povřdky. Třm jsem si už takhle mladá zařala ventilovat negativnř energii. A taky to byl trochu zpuřřob, kterřm vřřřřna oběti vlastně navěky udržuje koloběh experimentovřnř na druhřch a třm si je zase měně na svoje oběti, aby se tak zbavila třhy svřho vlastnřho utrpenř.

Otázka: U řeny se nekonvenční nřzory řasto považujř za jakousi zvrácenost.

LUNCH: To je samozřejmě jen druhá strana diskriminace, její odraz v zrcadle. Mřsto toho, aby se na tom něco změnilo, tak se ten koloběh zneuřřvřnř zachovává navěky. Jř si vřřak myslřm, ře z toho koloběhu trřzně a diskriminace se můřeš vylouřit a zbavovat se svř negativnř energie ventilem tvorby, takře už nemusřř pokračovat v tom experimentovřnř na jinech lidech. Je to progresivnř proces: ta snaha porozumět svřm psychózřm a neurózřm trávenřm dostatečněho mnořřtvř řasu sama se sebou..., poznat sama sebe milovat (a ne potřebovat někoho jiněho, aby tě miloval). Nicméně také nebřt v postavenř, kdy lásku odmřtřřř. Diskriminace ubřrá na síle milovat nebo břt milovřn, a to je situace naprosto bez uřřtku – pravda je, ře toho řada generaci už hodně promřhala. Bezbrannost, nejistota, ego a epidemie lidskř neschopnosti v třhle zemi, to je to, řemu se lidi nikdy nenauřřili řelit, protoře jednu nebyli dost dobrř, jindy dost bohatř, dost břlř nebo dost modernř. Je to vřechno hluboce zakořeněně, jedna generace to předává dalřř. Osvobodit se od těchhle negativnřch, bolestivřch a odcizujřřch pocitů, mařřřch vlastnř záměry, to je skutečně obrovskř a úctyhodnř vřkon. Protoře „oni“ nechťřř, abys cřřla, co se hodř tobě, ale jen to, co ti sami natlučou do hlavy, chťřř ti ukrást veřkerou tvořř radost – tvř zóny radosti. Vědř, ře kdyř budeř neřřastnř, nebudeř tak aktivnř a silnř, jako kdyř budeř řřastnř. A kdyř ty jako řena dokážeř břt řřastnř, sebevdědomř, silnř, milujřř, zúčastněnř, vychovřvřjřř a dodřvřjřř odvahu (zvlášť dalřřm řenřm)..., kdyř tohle svř sebevdědomř zнову vzkřřřř a dřř tomu vřřemu láskyplnej tón, bere vřřeho vyhrořřovřnř, vykořřřřovřnř, nřsilř, krutosti nebo sobectvř..., to je přesně ten moment, kdy se zařřnřř rozvřjet. Mřsto toho, abych byla pitomoučkou blondřnkou, kterř dělř něco pro druhř, bejt tvrdou byznysmenkou? To teda pěkne děkujř. Vřm, jak se dostat k tomu, co udělat chci – to je můř dřřob.

O SVÝCH FILMECH

S filmovým tvůrcem **Richardem Kernem** vytvořila dva filmy. Ty staví na její představě o zmapování sexuálního násilí a sexuální touhy. K těmto filmům říká:

LUNCH: Byla jsem strašně šťastná, hlavně co se týče toho prvního filmu. Right Side of My Brain se skutečně vydařil. Stál jen 500 dolarů. Dodnes tomu filmu věřím. Je to hodně černobílá čern, taková klidná a poetická diskuse o věčném zneužívání ženských a o vztazích založených na vydírání a násilí. Taký o tom, proč to tak pořád ještě je... a jak se na to nabaluje ta energie a jak pak stoupá adrenalin a vztek, kterej vlastně zmírňuje tu trýzeň. Fingered je ještě o něco odpudivější obdobou téhož tématu. Tenhle film ukazuje, jak to věčný týrán nakonec mění oběti v tyrany – někdy úplně neúmyslně, jako když se člověk stane „obětí okolností“. Je to jako vzrušení ze sebezničení a z ničení... Nebylo to však myšleno tak, aby to vyznělo nějak eroticky nebo pornograficky – je to jen realita -, a ta už je sama o sobě dost pornografická. Většina lidí ale nechce využít tu příležitost vyzkoušet si to, nebo si to vůbec jen uvědomit. A ten film, to je vlastně taková učební metoda: ukazuje, že bolest a hnus v tvé tváři můžou bejt někdy velmi atraktivní, když je vidíš až tak zblízka. Snažím se ukázat, že pravidla atraktivity můžou bejt zcela odlišný od toho, na co jsme zvyklí – snad tam nejsou žádný pravidla. První pravidlo: žádný pravidla!

O VZTAZÍCH A MASTURBACI

LUNCH: Zásadní řešení pro dlouhotrvající vztah je nejspíš nutnost vzít na vědomí, že ten druhý tu není pro to, aby uspokojoval tvé touhy a cíle, ale především, aby uspokojoval svoje vlastní. A když se dokážeš oprostít od prosazování svých vlastních tužeb a cílů, potom dokážeš snadno a v klidu žít i vedle někoho jiného (nemyslím tím ovšem žít s někým). A taky jestli spolu dva lidi toho dokážou tolik společně sdílet a mít spolu vztah na nějakou delší dobu..., pak otevřenost a úcta k tomu druhému by měly být na prvním místě: „Chceš to takhle? Dělej si to tak!“ A já si taky myslím, že ženy odmítají masturbaci daleko víc než muži – a to je jen další z metod ovládnutí, ženy nejsou vychovávány k tomu, jak samy sebe potěšit.

Zatímco všichni chlapi onanují dokonce od devíti let! Většina žen se tak připravuje o tu chvíli, která je vynese až k extázi, ale když to přece jednou zkusej, jsem si jistá, že tomu musej propadnout, protože neznám nikoho, kdo by tomu nepropad. Kdyby byly vychovávány k tomu, aby byly schopný milovat samy sebe, masturbací počínaje, líp by zvládaly problematiku sexuálního střetu. Kdyby se ženy dokázaly opravdu považovat za své vlastní milence, využívat své těla a svou sexualitu samy se sebou, samy sobě a sebou samy – bylo by to poloviční vítězství. Můj oblíbený výrok je: Masturbace pomůže tam, kde běžná realita selhává.“ Jen tomu věnovat víc pozornosti. Začít s tím průzkumem a ohledáváním – odhalte už konečně i tyhle mystéria. Protože 98% chlapů není schopnejch to udělat za vás.

O SVÉ HUDBĚ

LUNCH: Moje hudba je pro některý lidi neposlouchatelná, je odporná, obtížná, depresivní, nazvi si to jak chceš. Ale když zůstanou jen ty slova, můžeš ty lidi mučit tónem svého hlasu stejně jako tou hudbou. Koncepce mojí hudby není za každou cenu lákavá svou strukturou, ovšem s textem je to rozdílné. Něco z mé hudby je některým lidem nepříjemný, je to nepříjemný jejich estetickému cítění hudby. Něco je třeba depresivní, něco zas melancholický. Proč je to vlastně obtížný? Nevím. Asi protože je to upřímný, protože je to nepříkrášlená odporná pravda a protože to má ten ryzí sentiment. A lidi moc často zrovna kvůli tomuhle muziku nevyhledávají. Spíš koukaj na zábavu a já tu nejsem od toho, abych někoho bavila, dokonce ani od toho, abych bavila sama sebe. Protože to říkám tak, jak to je, jenže většina lidí to nechce slyšet, to je právě to, o co nestojej. Chtěj si zatancovat, chtěj, aby je někdo pobavil, chtěj poskakovat kolem pódiá, a o to já nemám

MRR: Co si myslíš o Naked Lunch?

LUNCH: Nenávidím to. Promiň, nediv se, že ignoruju ten film. Nikdy jsem nemusela číst jedinou knížku Williama S. Burroughse.

MRR: Dobrá. Viděl jsem tvé jméno s ním tak často spojovaný.

LUNCH: Má mě rád. No, nemyslím, že má rád nějakou ženu. Nevím, proč mě viní z Burroughifilství, když jsem sakra nikdy nečetla jeho knížky. Jediná věc, kterou mě naučil, je, že tvůj život může být tvoje umělecká výpověď, a myslím, že to je hezký. To je nejlepší věc, kterou můžeš někoho naučit. Můžeš mít celý život jako uměleckej projekt. To je to, v co věřím. Výtvoři nejsou důležité. Žiju svůj život, jak chci, kde chci, s kým chci, dělám, co já chci. Perfektní. To je štěstí.

Otázka (1): Koho z jiných povídkářů respektuješ?

LUNCH: **Michaela Giru**, **Henry Rollins** umí taky vypravovat skvělé historky. Exene Cervenka taky, vůbec lidi, se kterejma jsem dělala. Respektuju je a jejich povídky mám ráda. Taky Nick Cave. **Henry Miller**, ten už je mrtvej, tak se asi nedá počítat, a pak **Bukowski**... samý americký esa.

O ŽENSKÉM HNUTÍ (1)

Otázka: A jak se díváš na ženský hnutí – jejich sdružování a organizování?

LUNCH: Asi neexistuje jiná možnost – někdo to musí začít organizovat. Co bych chtěla do budoucna předpovědět? Totální převrat. Skutečnou revoluci, ve který by ženy zastavily provoz v celý týhle zasraný zemi. Prostě říct NE! Neplatit nájem. Neplatit účty za plyn. Neplatit žádný pojištění. Jen říct: „Ne, já už pro vás dál dělat nebudu!“ Ale muselo by se to provést důsledně – mám na mysli, aby všichni byli připravený zaujmout svý nový pozice. Nemůže to bejt jen deset zoufalců, jinak to zkrachuje. Potěšilo by mě, kdyby ženský komando vyzbrojené puškami vzalo ztečí Bílej Dům a zlikvidovalo přinejmenším polovinu těch kašparů, co si tu hraje na politiku. Který tě pomalu vodrovnávaj – co s nima dělat jiného? Rychle je zlikvidovat – dřív, než oni sami zlikvidujou všechno ostatní, chápeš? Jak jsem předtím říkala: když 1% populace ovládá 80% finančních prostředků, musí se to změnit.

O REINKARNACI A SMRTI

LUNCH: ...mohla bych k tomu dodat: Díky bohu za smrt! Jednou to skončí – aspoň tahle varianta.

Otázka: Věříš v reinkarnaci?

LUNCH: Nemám ráda slovo „reinkarnace“. Karma je další takový rafinovaný slovíčko. Já si myslím, že všechno to spirálovitě spěje k nějakými stupni – myslím, že i energie se takhle recykluje. Reinkarnace? – O tom nic nevím.

Otázka: Třeba se znova narodíš.

LUNCH: Ne. Doufám, že se znova nenarodím. Asi už jsem se dostala až na hranici snesitelnosti týhle reality. Ráda bych byla, aby tenhle život byl mý finále – to neznámá, že mám pocit, že to byl můj jedinej život, spíš bych byla ráda, kdyby to byl ten poslední. To, jak nakládáme se životem, je v podstatě rozmařilý plejtvání časem, samozřejmě plnejma hrstma, dokud se neoctneme dost blízko cílový pásky, pak teprve začneme panikařit. Já doufám, že můj vlastní osobní život je tím, čím je. Nevěřím, že bych měla nějak do budoucna reinkarnovat, radši bych byla, kdyby to tak nebylo, to pěkně děkuju. Už se těším na tu úlevu, kterou mi přinese smrt. Nikdy jsem se před ní neschovávala. A že jsem ji ještě nezastihla před svejma dveřma, je zázrak, protože jsou otevřený dokořán.

postfaulknerovského **spisovatele** amerického jihu, který vydal řadu románů a povídek. Tato formace uskutečnila pouze několik live vystoupení v Anglii. Lp deska *Naked In Garden Hills* působí živočišným a odpudivým dojmem, plných drhnoucích a drtících blues-noise-instrumentací.

Stejně jako s Foetusem byla velmi plodná spolupráce i s **Rollandem S. Howardem**, kytaristou z Birthday Party a Crime and The City Solution. Howard se podílel na Ep Lunch s Neubauteny, roku 84 na mini Lp **In Limbo** a konečně v roce 1991 spolu udělali skvělé Lp **Shotgun Wedding** (1999 Live).

Lydia Lunch se přátelí a spolupracuje s **Henrym Rollinsem**, ex. **Black Flag**, který v ČR před pár lety se svým Rollins Band vystupoval. Jeho knihy **Nejsem tu moc často?** a **Solipista i Blues černého kafe** vydalo rovněž nakladatelství Maťa, ve své edici **Cesty tam a zase zpátky**.

Lunch i Rollins jsou velkými obdivovateli **Huberta Selbyho jr.**, jehož slavnou knihu **Poslední odbočka na Brooklyn** u nás vydalo opět nakladatelství Maťa.

LYDIA LUNCH V PRAZE (4)

Roku 2000 navštívila Lunch Prahu, konkrétně Festival pražské školy poetiky, aby zde uvedla svůj workshop nazvaný Čelem k nepříteli: nepoddajná nezávislost jedné ženy slovy: „Nesmírně se bavím tím, jak jsem mylně interpretovaná.“ Workshop, při kterém Lydia Lunch představila své tvůrčí krédo a strategie přežití, se stalo vrcholem návštěvy, protože další den tak trochu zklamala své fanoušky, těšící se na další skandální performanci, velmi jemnou četbou ze své knihy **Paradoxia**.

Autorka **článku o Lydii Lunch v Praze**, Pavla Jonssonka, o Lunch píše: „No — a pak poznáte autorku osobně; po přečtení Paradoxie si představujete sadistickou nymfomanku s historií sexuálního zneužívání v dětství a žasnete, že před vámi stojí žena srdečná, pozorná, inteligentní, vtipná, spontánní, sečtělá, pečující, oceánská. Proč musí používat ve své tvorbě tak šokujících paradoxů? „To, co dělám, je terapie veřejnosti. Každý má právo na to žít — ne snad šťastně — , ale spokojeně, má právo na život ve vnitřním míru. Umění je ta nejlepší terapie. Já všechno zlé vykřičím — to neznamená, že s tím, o čem píšu, souhlasím. Je to, jako by za mě mluvilo mé ďábelské dvojče.“

Nemusí se vám tvorba Lydie Lunch líbit, ale pravda je, že patří mezi nejvýraznější osobnosti amerického undergroundu. Je autentická a velmi odvážná.

ODKAZY

Webová stránka **Lydie Lunch**

Celé MP3 skladby ke stažení:

Touch My Evil

Trick Baby

Hot Trip

Ukázky z LP:

Quin of Siam

Shotgun Wedding

In Limbo

Lunch + Foetus — Stinkfist

Uncensored / Oral Fixation — mluvené slovo

Spřízněné odkazy

WEBY

Foetus (Jim Thirwell, Clint Ruin). **Zde** ke stažení Mp3 + klipy. Ukázky z LP Thaw **zde..**

Swans

Jarboe (voc.Swans)

Sonic Youth a jejich **Mp3**.

Rolland S. Howard

Nick Cave and The Bad Seeds

Einstürzende Neubauten

Henry Rollins

KNIHY

spřízněných autorů, které se dají sehnat v nakladatelství **Maťa** v edici **Cesta tam a zase zpátky**:

Hubert Selby jr. — **Poslední odbočka na Brooklyn**

Hubert Selby jr. — **Píseň tichého sněhu**

Hubert Selby jr. — **Rekviem za sen**

Henry Rollins (ex. Black Flag, Rollins Band) — **Nejsem tu moc často?**

Henry Rollins — **Solpista**

Henry Rollins — **Blues černého kafe**

Michael Gira (ex.Swans) — **Konzument**

ZDROJE:

1. Rozhovor z časopisu Vokno č.28
2. Rozhovor z časopisu **Maximum rock n´roll**
3. Rock proti proudu, A-L
4. **Článek** Pavly Jonssonky o L.Lunch v Praze

..: zapsal Kyklop **Sobota, 16.04.2005, 0:12:00**

Komentáře

Všechna čest, Alézi! (anquetil - **Mail** - **WWW**) Vloženo 16.04.2005, 08:34:00

Odvedl jsi precizní práci, díky za skvělé počteníčko. Viděl jsem to sice už uprostřed noci, ale vím, že se k tomuto tvému znamenitému spotu ještě mnohokrát vrátím. :O))

(maia - **Mail - WWW**) Vloženo 16.04.2005, 08:43:05
Hm, sympaticka.

(Pachollini - **Mail - WWW**) Vloženo 16.04.2005, 10:45:53
Téda, to je něco, tady se pozná pravá láska ;-)

(Pachollini - **Mail - WWW**) Vloženo 16.04.2005, 10:46:08
Téda, to je něco, tady je vidět pravá láska ;-)

Pachollini (tofu007 - **Mail - WWW**) Vloženo 16.04.2005, 11:32:34
tys to poznal :o) Včera večer říkám:"Jdu spát, co ty?"...A:"Já ještě ne, dneska patří můj večer Lydii.".....a muckal se s tím do noci :o)))

(Jana - **Mail - WWW**) Vloženo 16.04.2005, 15:57:46
Skvělé čtení!

ad. Anquetil (Alézi - **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 00:07:09
Jsem rád, že se vám to líbí. A to jsou ty rozhovory velmi krácené! V plném znění by to bylo tak 3x delší. Možná jeden naskenuju a druhý přepíšu a někdy někam pověším.

ad. Pachollini (Alézi - **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 00:10:37
Lunch už jsem "miloval" před 15 lety, když jsem od bratra dostal její muziku (jeho to tolik nebralo). Ale nějak jsme se minuly a tak jsem se oženil s jinou... :-)))

ad. Tofu (Alézi - **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 00:11:46
Včera Lydia.
Dnes Ty.
Neříká se tomu promiskuita? :-)))

Kdysi jsem vždy znervózněl, (- **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 18:20:41
když jsem zjistil, že můj názor či postoj je jaksi osamocený. Už mi to nevadí. Až na některé výjimky: http://www.chosse.bloguje.cz/136523_item.php které mě diskvalifikují ze slušné společnosti. ;)
Lydia Lunch mi přijde stejně nekonformní jako Madonna. Komerčně bezchybný projekt. Jinak se mi to jeví jako pozérství a snaha za každou cenu se odlišit. Ostatně, z toho mohou být obviněn i já. Ale mně nevadí, když si kdokoliv uctívá jakékoliv idoly. Stačí mi, když mi je nevnucuje. To se tady samozřejmě nikdy nestalo. Jenom jsem chtěl naznačit, že ne všechno působí na všechny stejně. Mohl bych tenhle syndrom hyperstylizace (kdy vlastně uvěříš, že jsi tím, za koho se vydáváš) rozvést podrobněji, ale až třeba jindy...

Njn, byl jsem to já... (aTeo ;) - **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 18:23:09

ad. Teo (aSTMA - **Mail - WWW**) Vloženo 17.04.2005, 21:30:09
Já znervózním ještě dnes. Asi jsem ještě nedospěla do toho správného věku. :o))

ad. aTEO (Alézi - **Mail - WWW**) Vloženo 18.04.2005, 03:22:33
Respektuji Tvůj názor, ale musel jsem se smát Tvému přirovnání Lydie Lunch k Madoně :-))
Tedy u Madony bych já osobně nemluvil o nekonformitě, ale spíše o kalkulaci, dobrém tahu, umělém rebelství, stejně jako u Eminemů aj., kteří jsou součástí showbyznysu a velkých peněz.
Asi hlavní rozdíl mezi Lunch a Madonou je ten, že Madonna = MTV, světla, vyprodané haly, stadiony, miliony desek a miliony na kontě a především podbízivá komeční hudba (byť třeba kvalitně udělaná), filmy pro Hollywood atp.
Lydia Lunch = malé kluby pro desítky či stovky lidí, hudba - tvorba pro 95% lidí nestravitelná, vydávána na vlastní značce, není snaha se líbit, ale sdělit a o to moc lidí nestojí. Filmy: nevím jak hodnotit 10-20 ti minutové šílenosti, které nejsou snad ani pro filmový klub. A proto říci u Lydie Lunch o něco BEZCHYBNEM KOMERCNIM PROJEKTU! :-)))
Pokud bys znal její tvorbu, nemohl bys toto napsat.
Samozřejmě, že každý se nějak stylizujeme, ale dovoluji si pochybovat, že o takovéto třicetileté tvorbě Lunch lze mluvit jako PÓZERSTVÍ. To co tvoří, může dělat jen "šílenec" nebo člověk s jiným pohledem, životním stylem, který je pro nás na hony vzdálený. Ale to, že ho

nechápeme či se nám nelíbí atp., přeci neznamena, že dotyčný se přetvařuje...

Nemíním zde Lunch glorifikovat, i když před patnácti lety se mi libila jako žena, s kterou bych chtěl poznat celý "VESMÍR" (http://www.alezi.bloguje.cz/136431_item.php :-)) , tak me její tvorba stále bere, i když trochu jinak než tehdy a naservírovat si ji mohu jednou za uherský rok, protože ONA NECHCE SKUTEČNE BAVIT, a ani já o to nestojím...

Čauky

ad. Teo ještě jednou (asTMA - **Mail** - **WWW**) Vloženo 18.04.2005, 11:01:24

Tak mě napadlo, když tu čtu to, co napsal v odpověď Alézi, že vlastně indikátor toho, nakolik jde u LL o "bezchybný komerční projekt", je nasnadě. Kolik lidí zná Lydii Lunch? Kolik lidí tady na blogu před tímto článkem, resp. před ukázkou, resp. před umístěním odkazu o LL vědělo? Já rovnou přiznávám, že já ani ťuk. Bezchybný komerční projekt se podle mého názoru vyznačuje především tím, že pronikne do povědomí skutečně širokého okruhu čtenářů/posluchačů/diváků. Myslím, že lidi, kteří neznají Madonnu, by šlo spočítat s použitím nemnoha rukou. Takže - opravdu to srovnání nekulhá?

Všechna srovnávání kulhají (aTeo ;) - **Mail** - **WWW**) Vloženo 18.04.2005, 11:45:06

Ale pravda, mám jenom dojem, že tak blboučké věty, jež je uvedena pod nadpisem, by se Madona nedopustila. Sakra, já se o ní nedozvěděl až tady. Škrtl jsem ji už dávno. Ne pro Tebe či Aléziho, ale pro sebe. Je to moje volba - do mého světa žádnou "hodnotu" nepřidala. Toť vše...

ad. Teo (asTMA - **Mail** - **WWW**) Vloženo 18.04.2005, 14:00:21

Špatně jsi mě pochopil. Nemínila jsem Tě přemlouvat, abys ji vzal na milost, nechtěla jsem tvrdit, že ji právě Ty znáš až odsud. Jen prostě jsem sice ochotná přijmout názor, že jsou její proklamace póza, jakkoliv s tím můžu nesouhlasit, ale srovnávat ji s Madonnou a podsouvat jí komerční kalkulace - to mi prostě připadá přitažené za vlasy. Nemusí se Ti líbit, nemusí nic vnášet do Tvého světa, ale to ještě není známka komerce.

ad. Teo II. (Alézi - **Mail** - **WWW**) Vloženo 18.04.2005, 14:13:44

Ok. Jsem Ti ji necpal. Byl to příspěvek ke knize, která zde lidi zaujala, Tebe ne. Ok.

Větička. Mě ta veta pod nadpisem na první pohled připadala tez blba, na druhý ne, tobe i na třetí. Ok. Chci jen podotknout, ze ta veta nepochazi z rozhovoru, ze kterých jsem čerpal, ale jen ze seznamu vyroku lidí z rockové oblátí. Takže to bylo asi vytrženo z kontextu. Ma chyba.

Hodnota. Me obohatilo vnímání tech emoci (+ otevířenost) u úplně starých věcí. To není málo.

No a také se mi už dávno prostě LIBI TAHLE MUZIKA. Celá tahle pakáž s Foetusem (Lp Thaw), s neskutecným atakem Swans (Lp Holy Money, Cop,...), destrukce Neubautenu, vnímám mnohem opravdoveji, než ty Rock n' Rollove hvězdy, které vyvádějí, když nemají správný toaleták na pokoji.

Zkusím příště něco napsat o Pure Dee - snad uspějí více. Tu naopak 95% lidí přijme :-)))
